

Majitel rožnovského kongresového centra si stěžuje na podobu budovy

Vlastník stavby vyčítá architektovi nedostatky, dluží mu ale peníze. Spor už dospěl k soudu

Viktor Chrást
redaktor MF DNES

ROŽNOV POD RADHOŠTĚM Mělo být moderní architektonickou chloubou města.

Čtyři roky po svém otevření se však kongresové centrum ve tvaru jedlové šišky u rožnovského hotelu Erolán stalo důvodem soudních sporů.

O návrh moderní stavby se postaral uznávaný architekt Zdeněk Fránek, jehož bývalá firma zajišťovala i zařazení interiéru.

Majitel hotelu a kongresového centra Hans-Jürgen Günter Beck ho však viní z řady nedostatků, které podle něj znesnadňují pohodlné využívání budovy.

Sám Fránek jakákoliv pochybení odmítá. Za změny oproti původně navrženému z hlediska prý může nedostatek peněz.

Za nejzásadnější nedostatky považuje Beck chybějící dřevěné žebrování budovy, které v architektonickém návrhu figurovalo. Okna pro-

jektovaná jako otevíratelná jsou ve skutečnosti napevno.

„Při dešti se navíc ze střechy šíří takový hluk, že se účastníci kongresů prakticky neslyší,“ popsal Beck. „Také izolační stěna, která rozděluje centrum na dva sály, neplní svou funkci. Pokud se konají souběžně dva kongresy, neslyší lidé vlastního slova.“

Že centrum vypadá doopravdy jinak, než sám navrhoval, Fránek přiznal.

Za viníka nastalé situace ale označil právě jeho majitele.

„Pan Beck je potíživista, který mi dluží spoustu peněz. Dům si přestavěl podle sebe. Přitom je kongresové centrum už čtyři roky v provozu a vydělává peníze,“ upozornil architekt.

Beck podal na Fránka trestní oznámení kvůli poškození věřitele. Stalo se tak ale až loni, po zhruba dvou a půl letech od otevření centra za desítky milionů korun, jehož vznik pomáhaly financovat i evropské peníze.

Šetření přitom už před časem po-

Šiška Kongresové centrum má tvar šišky. Foto: Zdeněk Němec, MAFRA

licisté odložili s odůvodněním, že trestný čin se nestal. A hoteliér neuspěl ani se stížností u České komory architektů.

„Kvůli kauze jsme prostudovali obrovský spisový materiál, zabývali jsme se jím dlouho. Více bych to nechtěl komentovat,“ uvedl předseda České komory architektů Ivan Plicka, který je pod dokumentem zprošťujícím Fránka obvinění podepsaný.

Návrh kongresového centra i zhotovení jeho interiéru zajišťovala společnost Zdeněk Fránek Architect & Associates.

Ta však už neexistuje, jejím nástupcem je firma ACC Design & Constructions Company, kterou vede jednatel Pavel Straka a které Fránek svoji pohledávku prodal.

„Dle našeho názoru je přejmenování firmy kvůli jejímu předlužení protiprávní krok. Společnost navíc

„Nezaplatil jsem, protože interiér nevypadá tak, jak jsme se dohodli.“

Hans-Jürgen Günter Beck majitel kongresového centra

začala být zcela nekontaktní a je též prakticky bez jakéhokoliv majetku,“ řekl Beck.

Podobný výklad ale Fránek odmítá.

„S panem Beckem mi došla trpělivost, proto jsem pohledávku prodal,“ vysvětlil.

Částka se s úroky vyšplhala až na zhruba 1,6 milionu korun, které nyní firma ACC Design po Beckovi žádá u soudu.

„Sám jsem se s ním několikrát chtěl sejít, ale bez úspěchu,“ sdělil Straka.

Majitel hotelu skutečně připustil, že za dluhem stojí nesplacení jedné z faktur dodavatelské firmě.

„Nezaplatil jsem, protože interiér nevypadá tak, jak jsme se dohodli. Za spoustu reklamací a dodávek jsem musel zaplatit miliony korun,“ poukázal Beck. Věci se teď zabývá Krajský soud v Ostravě.

Hotel Erolán je nyní s kongresovým centrem, bungalovy a pozemky na prodej. Cenu celého komplexu odhadl Beck na 125 milionů korun. S léta se táhnoucími spory to ale údajně nesouvisí.

„Nemám žádného následovníka, který by se hotelu ujal. Člověk to tu musí dělat jako srdeční záležitost, není to o kasírování milionů. Pokud budu zdravý, zůstanu tady dál. Spíše chci nyní zjistit, za jakou reálnou částku se dá hotel prodat,“ objasnil Beck.

Prozatím se však žádný z případných vážných zájemců o koupi nezval.

DNES
ČESKO ČTE
NOVINY

Zdeněk Botek
ředitel Gymnázia Uh. Hradiště

Proč čtete MF DNES

Mladou frontu DNES čtu denně, protože je to moje povinnost. Řídím velkou organizaci, proto musím mít denně podrobné a současně přehledné informace. Považuji ji za neobjektivnější a nejinformovanější deník. Nejdříve přečtu nadpisy první stránky, zda se shodují s mými informacemi ze včerejších zpráv. Pak z nich vyberu základní článek - školství, bezpečnost, prosperita, který přečtu i s pokračováním uvnitř novin. Na stranách 2-3 hledám téma z domova, které se vztahuje k mojí práci, k mým zálibám. Obvykle opět školství nebo politika zaměřená na místní a regionální problémy. Ekonomika mě denně nezaujme. Zastávím se na stránce názorů, Marek Příbil o školství a Tomáš Macek o sportu jsou vždy v mém programu. Další část novin - Zlínský kraj - je lákadlem pro každého, naše domácí problémy a radosti jsou mojí pravidelnou čtenářskou potravou.

INZERCE

Knihy a časopisy

Koupím i LP. T: 603469105

Koupím

Knihy, LP. T: 603469105

Už děda byl řezbář a já vyrostl v jeho dílně, říká mladý sochař

BYSTRICE POD HOSTÝNEM Dřevo se pod doteky dláta odlupuje po drobných kouscích a zůstávají v něm charakteristické rýhy. Jinde ho zase elektrická bruska hladí do naprosté dokonalosti.

Sochy, které poslední dny vznikají na břehu Rusavy v Bystřici pod Hostýnem, jsou každá jiná. Spojuje je ale vůně čerstvě opracovaného dřeva. A téma: krásy přírody.

„Netvořím nic konkrétního,“ říká trochu záhadně jeden ze sochařů Zbyněk Musil a dívá se na své dílo. Rozeznat se v něm dá postava, strom, ale i tekoucí voda.

Autor před sedmi lety maturoval na zdejší Střední škole nábytkářské a obchodní, která právě končí sochařské sympozium pořádá, a od oboru umělecký řezbář se od té doby neodchýlil ani na chvíli.

„Část mojí práce je i restaurátorská při obnově kulturních památek, jednotlivé historické styly a postupy jsem se naučil už ve škole. Dělal jsem i repliky historického nábytku,“ popisuje mladý muž.

Na školu do Bystřice jej nasměrovala učitelka

Víc ho ale baví vlastní tvorba, třeba umělecké zábradlí či vchodové dveře do domu. O nápady a práci nouzi nemá, stačí mu krátký rozhovor se zákazníkem. „Probereme co se mu líbí, má rád nebo třeba jestli cestuje. Pak udělám dva návrhy a on si vybere. Obvykle jsou nadšení,“ usmívá se Musil.

Ačkoliv má zakázek plný stůl, týden na řezbářské sympozium v Bystřici si vyhradil dokázal. Dodnes je rád, že se o škole vůbec dozvěděl.

„Děda byl řezbář a já vyrostl v jeho dílně. Čtěl jsem to dělat a mířil proto na učiliště v rodné Olomouci,“ vzpomíná.

Jenomže pozorná učitelka zručeného kluka s dobrými známkami nasměrovala do Bystřice. „Nebýt jí, o škole bych se vůbec nedozvěděl. Nabízel nám jen školy v našem kraji,“ popsal Musil.

Letos se sem vrátil jako jeden z osmi dospělých sochařů. Dalšími účastníky sympozia je zhruba dva-

Sochaři v Bystřici Téměř tři desítky umělců se sešli na sochařském sympoziu v Bystřici pod Hostýnem (na horním snímku Zbyněk Musil, na spodním Martin Bořuta). 2x foto: Dalibor Glůck, ČTK

citka studentů nejen z bystrické školy, ale také z Německa a Slovenska. Ti tvoří reliéfy a mezi prací pozorují starší kolegy.

„K vytvoření sochy je nutná motorová pila a s těmi mohou pracovat jen dospělí,“ vysvětluje ředitel školy Aleš Zapletal. Mladí umělci tak předvádějí kouzla s dláty, pod

nímž se z dřevěných desek noří třeba ženské tělo zakleté do stromu, skupina tučňáků, lidská dlaň nebo detail listu.

Zatímco pro sochy se právě hledá vhodné místo v Bystřici či historické zahradě holešovského zámku, reliéfy ozdobí prostory školy. – **Petra Procházková**

Cena za nový obráběcí stroj putuje do Zlína

ZLÍN, BRNO Rok a půl vyvíjela zlínská strojírenská firma Tajmac-ZPS nový obráběcí stroj. Pracoval na něm početný tým lidí.

Jejich práce došla ocenění na Mezinárodním strojírenském veletrhu v Brně, kde výrobek získal prestižní Zlatou medaili. Ta může firmu s baťovskou tradicí více zviditelnit i v cizině.

„Po Brně tento prototyp vystavíme v Itálii. Věříme, že Zlatá medaile, která nás velmi potěšila, může mít váhu na mezinárodním trhu. Je to přidaná hodnota výrobku,“ reagoval technický ředitel a člen představenstva společnosti Tajmac-ZPS Radomír Zbožínek.

Název oceněného stroje zní: dlouhotočový CNC automat Manurhin K'MX 816 Clever. Jeho přínos se dá ale vysvětlit velice jednoduše.

„Jde o světovou novinku, která má 14 rotačních nástrojů a může ob-

rábět čtyři součástky najednou. Tím zkracuje čas výroby, takže zvyšuje produktivitu. Navíc je stroj extrémně přesný,“ zdůraznil Zbožínek.

Firma jej vymyslela a sestavila pro amerického zákazníka a zájem mají i další. Momentálně má na skladě tři kusy těchto výrobků. Zbožínek ale předpokládá, že jejich počty budou narůstat. Podle něho se také potvrzuje, že bez inovací se dnes žádný podnik neobejde.

„Ročně investujeme do výzkumu a vývoje 50 až 70 milionů korun. Ve výzkumné skupině pracuje 85 lidí, což není málo,“ spočítal Zbožínek.

Současně se ukazuje, že tuzemské podniky musí mít dobře podchytený export. Tajmac-ZPS vyváží přes 70 procent výrobků do mnoha zemí světa, na prvním místě je Itálie, pak Německo, USA, Rusko a Čína. (ill)

„Přesměrovat“ dálnici D1 by stálo 15 let zdržení

PŘEROV Lidé v Dluhonicích, místní částí Přerova, kterou zasáhne dálnice D1, požadují, aby se její trasa změnila. V případě, že neuspějí, odmítnou prodat klíčové pozemky, a do stavbu posledního dálničního úseku tak chtějí zablokovat.

„Vyvlastnění je pro nás nejkrajnější variantou. Chceme se domluvit, najít kompromis,“ řekl ministr dopravy Dan Ťok. Dostavba D1 je přitom pro Přerov klíčová.

Místní argumentují tím, že si za tento stav vedení města Přerova a jeho dleť shazovali jejich požadavky na změnu ze stolu. „Připomínky k trase jim posílal osadní výbor i vlastníci pozemků, často jsme se nedočkali ani odpovědi. Kdyby nám vyhověli již dříve, nemuseli jsme se teď dohadovat,“ shrnul předseda dluhonickeho osadního výboru Pavel Ježík.

Přetrasování dálnice ale podle expertů na dopravu nebude tak snadné. „Trasa byla vybrána jako nejlepší

ze všech možných variant,“ upozornil ředitel ŘSD Jan Kroupa.

Změna trasy dálnice by podle jeho odhadu stála desítky milionů a znamenala by minimálně 15leté zdržení. „Pokud by bylo nutno opakovat proces EIA a změnit územní plány, jednalo by se o zdržení o zhruba 12 let. Vedle oddálení výstavby by došlo ke zmaření investic, například projektové dokumentace, průzkumů, vykopaných pozemků v řádu desítek až stovek milionů korun,“ upřesnil mluvčí ŘSD Jan Studecký.

ŘSD proto Dluhonickým nabídlo řešení problémů, se kterými se v tuto chvíli pracovat dá. „Jde například o hluk. Plánujeme protihlukové stěny i takzvaný tichý asfalt. Jsme připraveni o těchto a dalších věcech diskutovat,“ řekl Kroupa.

Úsek dálnice Říkovice - Přerov je nejen klíčovou stavbou pro celý region, ale i posledním chybějícím úsekem této páteří komunikace v republice. (jen)